

16.

Så talar Soldaten och Sjömannen med:
Skam wore at Danskarne frukta;
När De icke wilja oss låta i fred,
Så twinga De oss at sig tukta!

74.9.

GS 1723

Danska Fegden

N:o 1.

I anledning af Sjö-Striden

Den 24 Juli 1813.

Melodien:

Kung Fredric i Danmark han satt
på sin Stol.

Gefte, Tryckt hos C. G. Sundqvist 1813.

Stockholm, den 4 Aug. 1813.

Enligt ifrån Capitenen Grefwe Cronstedt, Befälhafva-
re å Orlogs-Briggen Wänta Litet, inslupen Rapport,
hade den 24 stillidne Julii på förmiddagen, då han be-
fann sig imellan Bornholm och Christiansö, 4 Danska
Canonslupar och 2 Roddbåtar utkommit från Fästningen,
och placerat sig på det sätt att Briggen Wänta Litet be-
fann sig imellan desamma och Canonsluparne. Kl. 2 till
12 började de att skjuta skarpt, utan att göra afseende på
den Parlementaire-flagga som Grefwe Cronstedt lätit his-
sa. Briggen svarade med några lag, men då Canonslu-
parne sackade utur hans canonbåll, lät Grefwen sätta ut
slupen för att boxera, hvarunder Canonsluparne lade sig
åfter ut och började skjuta långskotts. Sedan Briggen
på detta sätt rodt 2½ Lofst mil, upphörde elden på Dans-
ka sidan kl. 5 eftermiddagen. Briggen Wänta Litet har
under detta oväntade fiendtliga anfall lidit ganska mycket.
Den har erhållit 40 skott genom siderne och masterna,
hvaraf 6 svåra grundskott. 2 man äro dödsjutne och
9 man mer och mindre blefferade. Grefwe Cronstedt be-
räkmer ganska mycket sin besättning, som under den svå-
ra ställning, hvaruti Briggen sig befann, att jemt wära
utsatt för fiendens eld, utan att kunna skjuta tillbaka,
fortsatt sitt arbete samt wisat köld och rådhbet.

1.

Kung Fredric i Danmark Han älskar
ej frid;

Men önskar at Sverige förstöra:
Hans Sjö-kjempar börja' wid Bornholm
en Strid;

Wänta litet! så skal Ni få höra:

2.

Med Fyra Canon Slupar grepo de an
Vår Kungliga Brigg Wänta Litet:
Två Rodd-Båtar äfwen De nyttja',
min sann

Och wisade så Danska nitet.

3.

Vår Orlogs Brigg ärnade sig ej til
Strid,

Han förde en wänsliger Flagga;
Men Danskarna tänckte: Si nu är tid!
Nu skola wi Swensskarna nagga.

4.

4.

Försåtligt de late sig an alla Ser
 Och låto se'n kulsorna regna
 På Briggen, som vinden ej hjälpte till
 vågs,
 Men så måste låta sig fågna.

5.

De Sköto i Master, De Sköto i Skrof
 Och 40 Kulor fick Briggen;
 Men Smucke Bror! — alla Dig!
 det får Du lof;
 Respekt! för Den Svenska Åst. wiggern

6.

Gref Cronstedt och alla de Gofarne
 Bli
 Som Du nu så artigt traktera,
 De wänta wäl litet; Men sen tör Du få
 Betalning och Räkta, med mera.

7.

7.

Då Briggen war ensam så war det
 dock skam
 Att Ni honom ej kunde fånga;
 Ni hade bordt antrat och hållit Er fram
 Med Slupar och Båtar så många.

8.

Tro säkert: om Briggen Er hade tilhört,
 Och Edra Fartug warit våra;
 Så skulle Ni Briggen ej hafwa hemfördt;
 — Låt aldrig slift Hopp Eder dära!

9.

De Slagna wi offra en Broderlig Tår!
 Befålet och Manskapet Heder!
 Snar Låkeedom åt de Bleskerades Sår,
 Ny styrka uti Deras leder!

10.

Men Danskar! Hwi göven Ni så emot Oss
 Och ären så Falske och Lede?
 Hur påsar det Grannar at tråta och slå
 Och reta hwarandra til wrede?

Wi minnas i allt Edra ränkor, Er list
 Wid flere Besök uti Skåne;
 Sår Sverige med någon ett Krig, eller
 Twist,
 Straxt fyller Er Lömskhet sin Måne.

Nej Trohet i Hjerta, och Åra i Siäl:
 Säg fram hwad man menar, på Torget:
 Så bruka wi Swenskar; — Förstån
 Ni Oss wäl:
 Wi öppet gördt anspråk på Norrget.

Där bo våra Bröder, De kånna vår Ått:
 Wi wilje med samntag Dem hålsa;
 Om wi måste slå för Dem, går det
 dock lätt,
 När man sina wänner kan frålja.

En Swenskar och Norrmänn De äro
 Et Folk
 Och mötas som Bröder mot Bröder;
 De råcka hwarann ej försätelig Dolk:
 En wän ej sin wän så föröder.

Min Kung! och Min Kron Prins!
 När Trumman slår larm
 Och Åran til Strid må fallar;
 Då skall Du så se at mit Bröst och
 min Arm
 Ej håpnar för Danskarnes wallar.